

Unde a stat cu adevărat altarul tămâierii în Evrei 9.1-5?

Evrei 9.1-5

Roger Liebi

© R. Liebi/SoundWords, Online începând de la: 31.10.2018, Actualizat: 31.10.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Evrei 9.1-5

Evrei 9.1-5: Deci și cel dintâi avea, în adevăr, rânduieli pentru slujire și pentru Sfântul Locaș din lume. Pentru că a fost ridicat un cort, cel dintâi, care se numește Sfânta, în care erau și sfeșnicul și masa și punerea înaintea a pâinilor; iar după perdeaua a doua, un cort care se numește Sfânta sfintelor, având o tămâietoare de aur și chivotul legământului acoperit peste tot cu aur; în el erau vasul de aur având mana, și toiagul lui Aaron, care înmugurise, și tablele legământului; și deasupra lui, heruvimii gloriei, umbrind scaunul îndurării, despre care nu este acum de vorbit în detaliu.

În Evrei 9.1-5 este descrisă foarte pe scurt construcția cortului din pustie și uneltele lui.

Cuvântul grecesc *thymiaterion* din versetul 4 pune pe traducătorul Bibliei înaintea greutăților. El poate fi tradus atât prin „vas de afumare” (= „tigaie” în Leviticul 16.12; potrivit Talmudului babilonian această tigaie era din aur) cât și „altar al tămâierii” (Exodul 30.1). Cum trebuie tradus aici?

Având în vedere faptul că în versetele amintite avem înaintea noastră o descriere a cortului din pustie și a uneltelor lui, ar fi de neînțeles pentru ce tocmai altarul tămâierii să nu fie numit. Pe baza acestui gând este ușor de priceput că în Evrei 9.4 cuvântul *thymiaterion* ar trebui tradus prin „altar al tămâierii”.

Dar apare o problemă nouă: în textul nostru se spune că Locul Preasfânt avea un altar al tămâierii din aur. Însă în Locul Preasfânt, conform descrierii cortului din pustie din cartea Exodul, se afla numai chivotul legământului. Altarul tămâierii se afla în Locul sfânt, în fața perdelei (Exodul 30.6). El nu putea fi în Locul Preasfânt, deoarece zilnic trebuia arsă tămâie pe el (Exodul 30.7,8). Însă intrarea în Locul Preasfânt (Sfânta sfintelor) era limitată la o singură zi pe an (Evrei 9.6,7).

Vedem că cititorul Bibliei poate fi confruntat uneori cu întrebări grele. Însă în astfel de situații noi nu ar trebui să permitem îndoieli cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu, ci mai degrabă să recunoaștem cunoștințele noastre limitate. Sfânta Scriptură este ineputabilă, și Dumnezeu cunoaște răspunsul corect la toate întrebările! Aceasta ne poate liniști.

Greutățile în Biblie se rezolvă în cele mai diferite feluri. Deseori are loc prin citire exactă. Așa este și aici: în Evrei 9.3 nu citim că altarul tămâierii stătea sau era în Locul Preasfânt (Evrei 9.2,4). Se spune numai că Sfânta Sfintelor avea un altar al tămâierii. Cu alte cuvinte: altarul tămâierii aparținea, în ceea ce privește însemnătatea lui, în Sfânta sfintelor. Aceasta este în concordanță cu 1 Împărați 6.22, unde se relatează despre altarul tămâierii din Templul lui Solomon: „Și a acoperit cu aur toată casa, până când a fost terminată toată casa; și a acoperit cu aur tot altarul care ținea de partea din spate (= Sfânta sfintelor).” Acest altar al tămâierii stătea în Locul sfânt, dar în ceea ce privește însemnătatea lui aparținea Sfintei sfintelor.

Din motive practice altarul tămâierii în contrast cu chivotul legământului, care de asemenea aparținea de Sfânta sfintelor, nu putea sta acolo. Perdeaua despărțitoare între Dumnezeu și om nu permitea aceasta. Prin aceasta situația în casa lui Dumnezeu în timpul Vechiului

legământ nu era normală. Locul de staționare al altarului de aur pentru tămâiere nu putea fi acolo unde el aparținea conform semnificației lui. Da, starea de despărțire între Dumnezeu și om nu este o stare normală. Fiecare ar trebui să fie conștient de aceasta, care încă nu are pace cu Dumnezeu și cu toate acestea trăiește, ca și cum totul ar fi în ordine!

Din fericire a venit Domnul Isus și prin lucrarea de răscumpărare de la cruce a înlăturat această despărțire pentru toți câți vor să se pocăiască. El a deschis drumul „prin perdea” (Evrei 10.19-22). Conform cu Matei 27.51 perdeaua din Templul din Ierusalim s-a rupt în două de sus până jos (aceasta era mâna lui Dumnezeu!) în momentul morții Sale. Prin aceasta situația s-a normalizat. Începând de atunci altarul tămâierii nu mai era despărțit de locul care i se cuvenea. Hristos a rezolvat situația în toate privințele. De aceea timpul venirii Sale este numit în Evrei 9.10 „timp de îndreptare”.

Te bucuri tu de o relație normală cu Dumnezeu cel viu?

Tradus de la: [Wo stand der Räucheraltar in Hebräer 9.1-5 wirklich?](#)

Titlul original: „Der goldene Räucheraltar im Hebräerbrief“
din *Halte fest*, 1992, pag. 18
cu permisiunea cordială a editurii Beröa-Verlag, Zürich.

Traducere: Ion Simionescu